

Strankinja sam skoro svugdje

Svejedno da li letim za Tursku, Australiju, Francusku ili se vozim za Mađarsku, Hrvatsku, Srbiju ili čak ostanem u Austriji gdje sam se rodila i živim, svugdje sam ista i za svakoga sam na neki drugi način strankinja. Ali gdje nisam strankinja? Gdje me ne smatraju kao strankinju?

Moja životna priča je započela u Hrvatskoj, točnije u Dalmaciji. Moji roditelji su se rodili u jednom malom selu u okolini Zadra koje se zove Islam Grčki. Preživjeli su teška vremena, jer je to selo srpsko selo u Hrvatskoj u kojem su se rodili i proveli dio života. Morali su pobjeći prije rata i tako su došli u Austriju gdje sada žive već preko dvadeset godina. Kad sad malo razmišljamo o sebi to znači da sam ja teoretski Srpkinja iz Hrvatske koja se rodila i živi u Austriji. Ja sam realno svugdje strankinja. Da navedem nekoliko primjera. Kad odem u Srbiju i upoznam ljude, oni me smatraju Austrijankom jer sam se rodila tu i dolazim samo za školski raspust u Srbiju da bi se vidjela s rođacima i prijateljima. Sada da okrenemo priču, kad sam u Austriji isto sam na neki način strankinja, ali puno njih to ne zna i ne primjećuju da li pričam pravilno njemački ili ne. Ne bi rekli da mi je materinski jezik hrvatski. Kad me na primjer moja mama nazove na mobilni telefon, a ja budem s prijateljima i ja se javim i pričam s njom hrvatski, onda me pitaju nakon razgovora koji sam jezik pričala i odakle sam inače, kad znam još jedan jezik. Naravno njima odgovorim da je moj materinski jezik hrvatski i da su mi roditelji iz Hrvatske. Poslije toga me smatraju kao strankinjom, ali ne u lošem smislu. Da dođem do zadnje varijante, to je kad sam u Hrvatskoj gdje me isto smatraju kao strankinjom iako imam korijene tamo. Cijelo ljeto provedem u Hrvatskoj gdje su moji roditelji obnovili kuću pogodenu od rata. U Hrvatskoj je ista priča. I tamo me gledaju kao u Austriji ili u Srbiji. Znači svugdje sam na neki način strankinja,

iako su mi roditelji, babe i djedovi iz Hrvatske.

U glavnom moram da priznam da to nije problem za mene da me smatraju tako, jer svi smo u istom krugu. Svaki čovjek je stranac u drugoj državi. Da budemo iskreni, skoro su se riješili problemi oko mržnje za strance. Ja nemam nikakvih problema s ljudima jer sam otvorena osoba i mogu se lako integrirati u bilo kojem društvu u stranim državama. Jedino što je bitno je: Kakav si čovjek i je li imaš karakter, a ne odakle si. Mi smo svi isti, svi smo ljudi i moramo da prihvatimo naše korijene i ponosno moramo reći odakle smo. Znati više jezika ili imati rođake u drugim državama je čak veliki plus u životu. Samo se moraš snaći i prihvatiti da si za ljude stranac ali u nikakvom negativnom smislu, ako se ponašaš kako treba. Moji roditelji, moja sestra i ja, na primjer se osjećamo u Austriji jako dobro, zadovoljni smo i nemamo nikakvih problema kao stranci. Austrijansko državljanstvo smo dobili kad sam bila mala bez ikakvih problema. Da sam strankinja to je istina, ali ništa ne mijenja u životu. (531 riječi)

Nina Kužat

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: sastavak

Broj stranica: 2

Ljeto: 2012.

Škola: ORG Theresianum Željezno

Učiteljica: mag. Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: mag. Angelika Kornfeind

Nina Kužat, 8. ORG Theresianum Eisenstadt/Željezno